

22-GIỚI GIÁO GIỚI NI CHO ĐẾN TRỜI TỐI

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên, bấy giờ, các Trưởng lão Tỳ-kheo theo thứ tự đi giáo giới Tỳ-kheo ni, nhưng Tôn giả Nan-đà đến phiên mình đi giáo giới mà không chịu đi, khiến Tỳ-kheo ni Đại Ái Đại Kiều Đàm Di đi đến chỗ Phật cuối đầu đánh lễ chân Phật rồi bạch Phật: “Bạch Thế Tôn! Tôn giả Nan-đà theo thứ tự đi giáo giới Tỳ-kheo ni mà không chịu đi, vậy thì ai là người nên đi đây?”. Nói thế xong, bà cuối đầu đánh lễ chân Phật rồi ra đi.

Phật liền bảo một Tỳ-kheo đi gọi Nan-đà đến. Khi thầy tới rồi, Phật bèn hỏi: “Đến phiên ông phải đi giáo giới Tỳ-kheo ni, mà vì sao không đi?”.

- Bạch Thế Tôn! Vì con chưa được Tăng làm yết-ma cử đi, do thế mà không đi.

Phật liền nói với các Tỳ-kheo: “Người nào thành tựu mười hai việc thì Tăng nên cử đi giáo giới Tỳ-kheo ni”.

Thế nào là mười hai việc? Đó là:

1. Trì giới thanh tịnh.
2. Học nhiều A-tỳ-đàm.
3. Am tường Tỳ-ni.
4. Học giới.
5. Học định.
6. Học tuệ.
7. Có thể đoạn trừ ác kiến, tà kiến cho kẻ khác.
8. Tự mình giữ giới tinh nghiêm lại có thể làm gương cho người khác.
9. Rành ngôn ngữ lý luận
10. Không làm hoen ố phạm hạnh.
11. Không hỷ hoại trọng giới của Tỳ-kheo ni.
12. Đủ hai mươi hạ lạp, hoặc hơn hai mươi hạ lạp.

Đó là mười hai pháp.

Người làm yết-ma nên tác bạch (đề cử) như sau:

- Xin Đại đức Tăng lắng nghe! Tôn giả Nan-đà thành tựu mười hai pháp, nay Tăng sai Nan-đà giáo giới Tỳ-kheo ni, các Đại đức nào bằng lòng Nan-đà giáo giới Tỳ-kheo ni thì im lặng, ai không bằng lòng

hãy nói.

Tăng đã bằng lòng sai Nan-đà giáo giới Tỳ-kheo ni, vì Tăng đã im lặng. Vậy việc ấy cứ như thế mà thi hành.

Thế rồi, Tôn giả Nan-đà tới đó thuyết pháp cho các Tỳ-kheo ni kéo dài đến lúc mặt trời lặn, các Tỳ-kheo ni mới vội vã trở về lại trong thành, khiến người đời trông thấy thế, chê trách: “Sa-môn Thích tử dẫn Tỳ-kheo ni này đi mua vui cho đến mặt trời lặn mới trở về. Khá thương thay cho thân phận nữ nhi không được tự tại! Đến như thế thì thật là những kẻ bại hoại, nào có đạo hạnh gì”.

Các Tỳ-kheo nghe thế, bèn đem sự kiện ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật liền bảo đi gọi Nan-đà đến. Khi thầy đến rồi, Phật bèn hỏi: “Ông có việc đó thật chăng?”.

- Có thật như vậy bạch Thế Tôn.

- Đó là việc xấu, phi pháp, phi luật, trái lời ta dạy, không thể dùng việc ấy để nuôi lớn pháp thiện được.

Thế rồi Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu Tỳ-kheo được Tăng sai đi giáo giới Tỳ-kheo ni mà ở lại từ lúc mặt trời lặn cho đến bình minh chưa xuất hiện, thì phạm tội Ba-dạ-đề”.

Giải Thích:

Tăng sai: Người thành tựu mười hai pháp. Tăng chúng thành tựu, tác bạch thành tựu và yết-ma thành tựu.

Giáo giới: Hoặc là dạy về A-tỳ-đàm (Luận), hoặc là dạy về Tỳ-ni (Luật).

Trời tối: Từ lúc mặt trời lặn cho đến khi ánh sáng mặt trời chưa xuất hiện.

Ba-dạ-đề: Như đã nói trên

Mặt trời đã lặn mà tưởng là mặt trời chưa lặn cứ việc giáo giới thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Mặt trời chưa lặn mà tưởng là mặt trời đã lặn cũng phạm tội Việt-tỳ-ni.

Mặt trời đã lặn mà tưởng là mặt trời đã lặn (nhưng vẫn tiếp tục giáo giới) thì phạm tội Ba-dạ-đề.

Mặt trời chưa lặn mà tưởng chưa lặn thì không có tội.

Minh tướng (Ánh sáng bình minh) trong bốn trường hợp cũng như

vậy.

Tỳ-kheo ni mà tưởng là Thức-xoa-ma-ni rồi giáo giới họ thì phạm tội Ba-dạ-đề.

Thức-xoa-ma-ni mà tưởng là Tỳ-kheo ni, rồi giáo giới thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Thức-xoa-ma-ni mà tưởng là Thức-xoa-ma-ni rồi giáo giới, thì không có tội.

Tỳ-kheo ni mà tưởng là Tỳ-kheo ni rồi giáo giới (đến tối), thì phạm tội Ba-dạ-đề.

Sa-di ni, nữ ngoại đạo xuất gia, Ưu-bà-di, trong bốn trường hợp, cũng như vậy.

Nếu Tỳ-kheo ni ban đêm đánh lễ dưới chân Tỳ-kheo, rồi Tỳ-kheo nói: “Mong hết khổ được giải thoát”, thì phạm tội Ba-dạ-đề. Nếu nói: “Lành thay, cô đến đây”, thì không có tội.

Nếu trong đêm bốn bộ chúng tập họp để nghe pháp mà Tỳ-kheo có dụng ý muốn thuyết pháp riêng cho Tỳ-kheo ni rồi nói về các kinh Đại-ái-đạo xuất Gia, kinh Hắc cù-đàm-di, kinh Pháp-dự Tỳ Kheo Ni thì phạm tội Ba-dạ-đề. Nếu lâu nay chỉ đọc các kinh này, không biết các kinh khác rồi theo thứ tự mà đọc, thì không có tội.

Nếu ban đêm Tỳ-kheo ngồi trên tòa cao thuyết pháp mà nói như sau: “Tất cả hội chúng ngồi lắng nghe cho rõ”, thì phạm tội Ba-dạ-đề. Nếu không nói như thế mà chỉ lo thuyết pháp thì không có tội. Thế nên nói (như trên).